

Munkácsi Bernát gyűjteményéből a IV. kötetrel foglalkozik. *Alexics György* a „Vadrózsapör“-t folytatja s ebben néhány érdekes oláh balladának eredetjét és magyar fordítását adja. *Richter M. István* németprónai régi lakodalmi szokásokat ír le, *Téglás Gábor* a „Jorgován monda“ két változatát közli a Román-Zsil és Magyar-Cserna forrásvidékéről. *Lehóczky Tivadar* újabb adatokkal járul a székely név eredeti (!) értelméhez. *Krausz Sámuel* a kozárokról ír rövid cikket a zsidó források után, *Rechnitz Ignác* pedig egy 1591. évi zsidó krónikának a hunnokra és magyarokra vonatkozó adatait állítja össze. Az „Irodalom“ rovatában *Munkácsi Bernát* tárgyalja *Thúry József* cikkét a magyarok eredetéről, őshazájáról és vándorlásairól. Ezekon kívül még néhány könyvismertetést és pár kis cikket olvashatunk a füzetben.

A „*Turisták Lapja*“ utóbbi számaiban (3—4. és 5.) *Wéber Samu* a Magas Tátra keleti részéről, *Dr. Schreiber* Lajos a keresztényzsigeti havasokról és *Horváth Levin* a Ilitvicei tavakról írnak. *Bellosics* Bálint Vas- és Zala-vármegyék déli síkjáról értekezik. Mindkét számot csinos képek díszítik.

Az „*Erdély*“ (4.) a Kárpát-múzeumról ír cikket. Azonkívül *Téglás Gábor* „A legújabb porta orientalis“ cz. alatt a szurduki szorosról, *Harmath Lujza* székely menyegzői szokásokról és *Pálfi Mór* dr. a gyalui havasokról írnak. A füzetben tizenkét kép van.

A *Protestáns Szemlében* (5.) *Dr. Erdős József* Jézus hegyi beszédét tárgyalja. *Stromp László* Melancthonról írott értekezését, *Csiky Lajos* az állam és egyház viszonyáról, *Jausz Vilmos* pedig *Comenius* felsőbb oktatási elveiről szóló cikkeket végzik be. Az irodalmi szemlében *Sz. F. Dévai Biró Mátyás* hittani kézikönyvének új kiadását ismerteti, s *V. F.* dicsérettel bírálja a marosvásárhelyi ev. ref. kollégium történetét. (Szerzője *Konec József*.)

A „*Protestáns Közlöny*“ 16. számában *Dr. Kolozsváry Sándor* befejezi a besztercebányai egyházi végzéseket s *Mooré Domokos* a radnóthi egyházra vonatkozólag pár töredékes adatot bocsát közre; (1610. től a legújabb időig.)

A „*Theologiai Ismeretek Tárának*“ VIII. és IX. füzete több a fontossághoz mért kisebb-nagyobb cikkel és életrajzzal a »kathédra“-tól a »Lechnini jóslat“-ig terjed.

K. L.

Múzeum-egyleti értesítő.

— Az Erdélyi Múzeum-Egylet közgyűlése. —

Jelen voltak: gr. Esterházy Kálmán elnök, Szász Domokos alelnök, dr. Finály Henrik titkár, Békésy Károly pénztárnok, dr. Szamosi János és dr. Fabinyi Rudolf szako. elnökök, dr. Apáthy István szakelnök és állattári ör, dr. Márki Sándor szako. alelnök, dr. Szádeczky Lajos és Koch Ferencz szako. titkárok, továbbá dr. Abt Antal, dr. Istvánffy Gyula, dr. Farkas Gyula, dr. Fe-

rencei Zoltán, dr. Moldován Gergely, dr. Schilling Lajos, dr. Szádeczky Gyula ásványtani ör, dr. Udránszky László ig. vál. tagok és több egyleti tag.

1. Gr. *Esterházy* Kálmán, elnök, a következő beszéddel nyitotta meg az ülést:

Tisztelt Közgyűlés!

Mindazok, kik az Erdélyi Múzeum-Egylet iránt érdeklődnek, kik ügyeiben segédkeznek, kik tudásukat, munkásságukat annak szánják, hazafias kötelemet teljesítenek, mert nemcsak a nemes hagyományok megőrzését és gyarapítását segítik elő, hanem a hazarész nemzeti művelődését és tudományos alapon való ismertetését is oly módon eszközlik, mely hatását nem téveszti; mint új irány méltó folytatása azon törekvéseknek, melyeket a neves alapítók mint magasztos, az akkori időkben egyeüül lehetséges nemzeti kívánalmakat maguk elé tűztek. De a széles alapra fektetett intézmény éppen eddigi fejlődésénél fogva teljes képét mind annak, a mit összegyűjtött, a mivel bír, a munkának a melyet érte áldoztak, annak, a mire hivatva kell hogy legyen, még nem adhatja, mert gyűjteményei úgy, ahogy az előrehaladottság követeli, elhelyezve ninesenek. A jövő törekvéseinek egyik legfőbb feladata a gyűjtemények illő és czélszerű elhelyezése; a másik feladat: szervezetében azon megújulás tovább fejlesztése, mely a tudományosságnak is szolgál akkor, mikor a haza ismertetését és közművelődését azon módon eszközli.

A mint az eddig kifejtett hazafias törekvéseknek és munkásságnak eredménye el nem maradt: úgy bízunk a jövőben.

Fogadja tisztelt közgyűlés hazafias üdvözetem, melylyel azt ezenrel megnyitom.

A beszéd végeztével mely részvétellel emlékezett meg Brassai Sámuel elnöktársáról, kit súlyos betegsége tartott távol a közgyűléstől.

2. Dr. *Finály* Henrik olvasta fel alábbi főtítkári jelentését:

Tisztelt Közgyűlés!

Éppen 40 éve annak, hogy egyletünk és múzeumunk felejthetetlen nagy nevű alapítója, gróf Mikó Imre, az ő hazafiai lelkes felszólalásával és nagylelkű adományával letette az első alapkövet intézetünk létesítésére. Csaknem három évig tartott, a míg az ekkori kedvezőtlen körülmények közt az egylet 1869 novemberében megtarthatta alakuló első közgyűlését és ennek a határozata alapján 1860 január 1-én életbe léphetett és megkezdhetette a maga szabályszerű működését, a melyet, mint önálló testület, tagadhatatlan szép sikerrel folytattott 1872-ig. Ekkor a kolozsvári kir. Ferencz József tud. egyetem felállítására és megnyitására, a melyet az unió törvényes ténynyé válása megelőzött volt, egyeztetve oly új és hatalmas tényezőt léptetett arra a térre, a melyet a Múzeum-Egylet választott volt a maga működése színteréül, hogy már akkor is előre látni lehetett, mily mélyre ható és — mondhatni — csaknem gyökeresen változtató befolyása lesz ennek a tisztán tudományos intézetnek a térfoglalása a Múzeum-Egylet szervezésére és összes működésére.

És a sejtélem beteljesedett. Csak össze kell hasonlítani az egylet eredeti alapszabályát a most már harmadszor módosított és ma már érvénybe lépett új szabállyal, hogy a gyökeres átváltozás a maga egész valójában világosan szembe tűnjék.

Hogy van-e oka az egyletnek a változáson örvendi — ki tudná azt ma megmondani? Annyi bizonyos, hogy változás az élet; a mi él, annak változnia kell az idő folytában. A csirának változnia kell, hogy teljes növény váljék belé; ezt úgy mondjuk, hogy „fejlődik“; ám ez a fejlődés nem tarthat örökké, elér a maga delelése pontját, s minthogy itt megállapodás nem lehetséges, szükségképpen bekövetkezik az a fordulat, a mely minden életnek törvényszerű lefolyásában elkerülhetetlen.

Egyletünk elérte-é már a delelést, vagy tán már túl is van rajta?

Menjünk végig azokon a tényeken, a melyek igazgató választmányunk 1896. évi üléseinek jegyzőkönyveiben fel vannak jegyezve. Azt látjuk, hogy a statistikán kezdjük, hogy a választmány aban a millennáris évben mindössze nyolcz ülést tartott, a melyeken 133 határozatot hozott; levéltára ez idő alatt 107 darabbal szaporodott, és ha tartalmilag veszzük szemle alá e jegyzőkönyvek foglalátját, azt látjuk, hogy a hozott határozatok legnagyobb része csupa ügykezelési intézkedés, számlák kifizetése s efféle, alig emelkedik e színvonal felibe egy néhány kimagasló mozzanat. Ha pedig kérjük, hogy mi az oka a jegyzőkönyvek tartalma e sovány voltának, meg kell vallanunk, hogy a tulajdonképpi tudományos munka a személyek és viszonyok változása következtében a szakosztályok körében foly és eredménye a szakosztályi kiadványokban jut napvilágra, holott az igazgató választmány mindinkább csak ügykezelő és ellenőrző szervvé lesz. Ehez járult a múlt évben még az ezredéves ünnepségek okozta, csaknem állandó mozgalmasság, a mely igénybe vette az embereket és csaknem mindeniket hol rövidebb, hol huzamosabb időre távol tartotta egyletünk székhelyétől, úgy hogy üléseit se bírta a választmány a maga rondes idején megtartani, sőt a rendes közgyűlés is december 2-ikára, csaknem az év végire haladtott a folyton közbejött akadályok miatt.

Rendre vevén már most a múlt év eseményeit, az első, a mit itt fel kell említeni, az állammal kötött új szerződés életbelépése. Az országgyűlési tárgyalások hosszúra nyúlása miatt az állami költségvetés megállapítása csaknem felét vette igénybe az évnek és így a szerződés életbelépése csak július havában vált lehetségessé; pedig addig, a míg ez be nem következett, lehetetlen volt az egylet költségvetését megállapítani. Élt tehát az egylet az 1895-iki költségvetés tételeivel. A december 2-ikán tartott közgyűlésen elfogadott költségvetés 16,722 frt 40 kr. remélhető bevétellel szemben 16,560 frt kiadást vett volt irányzatba és 162 frt 40 kr. maradékra nyújtott kilátást; az 1896. évi zárszámadás pedig 17,048 frt 90 kr. valóságos bevétellel szemben 17,255 frt 93 kr. tényleges kiadást, tehát 207 frt 03 kr. hiányt tüntet fel, mind a mellett, hogy 416 frt 50 kr. előleg visszafizetése és a könyvtárigazgató egy negyedévi fizetésének benmaradása a bevétel javára esett, a melyekkel szemben az 1895. évről fenmaradt hiány fedezése 704 frt 83 krral szaporította a kiadást.

A költségvetés és zárszámadás egyes tételeit összehasonlítva, látjuk, hogy a kiadások csak a következő tételekben haladták meg az előirányzatot:

napi díjasoknak	600 frt helyett	939 frt —	kr
beruházásra	193	» 50 »
term. tára	1500 frt helyett.	1667	» 40 »
könyvtára	2300 » »	2432	» 21 »
rendkívüliekre	250 » »	653	» 06 »

fizettünk ki, holott:

rendszeres fizetésekre	7510 frt helyett.	5959 frt 92	kr
igazgatásra, kezelésre	150 frt helyett.	125 frt 05	kr
régiségtára	150 frt helyett.	31 frt —	kr

adtunk csak ki; azaz hogy az előbbi öt tételben történt 1235 frt 17 kr. túlkidással szemben áll 1694 frt 03 kr. megtakarítás az utóbbi három tételben, a mi az eredményt 458 frt 86 krral kedvezőbbé teszi és így apasztotta az 1895. évi hiányt.

Ez az, a mi az állammal kötött szerződés érvénybe lépésével kapcsolatosan előterjesztendő volt az egylet pénzügyi viszonyai megvilágítására. Az az előny, a mely abból származik, hogy a könyvtárigazgató javadalmazását az állam vette át, már érezteti magát az 1897. évi, ma előterjesztendő költségvetésben, a melynek összeállításában a kiküldött bizottság nemesak azt tartotta szem előtt, hogy az előirányzat realis legyen, hanem még arra is törekedett,

hogy a jövődöbeli normalis költségvetések biztosítására is megtegye az első lépést.

Noha az egyesület, mint önálló kiállító, nem szerepelt az ezredévi országos kiállításon, mégis tetemes mértékben járult hozzá a kiállítás sikerének előmozdításához. Az erre vonatkozó választmányi határozatok tetemes helyet foglaltak el a jegyzőkönyvekben és mind a mellett, hogy az egyesület nem lépett fel, mint önálló kiállító, sok költséget vett igénybe és sok munkát adott a tisztikarnak, főleg az illető gyűjtemények őreinek. Az elismerés se maradt el; a Múzeumnak a kiállítási nagy érem jutott és még ezenkívül oklevél is.

Az alapszabályok módosítása is nevezetes mozzanat az 1896. évi történelmében. A kezdeményezés a természettudományi szakosztályból indult; ma már a módosított alapszabály érvényes, a melynek a belügyminisztertől látta-mozott példánya csak a múlt május hó 25-én érkezett vissza.

A múzeumi gyűjtemények gyarapodásáról és állapotáról a külön jelentések fognak számot adni, éppen úgy a szakosztályok működéséről a szakosztályi jelentések.

Azzal, hogy a múzeumi könyvtár már ezentúl az egyetemi könyvtár igazgatójának a kezelése alá jutott, ismét elveszett az egyesület önállóságának egy részecskéje. Kárpótlásul biztosított az állam a múzeum gyűjteményeinek állandó saját helyiségeket még arra az esetre is, ha az egyesület és az állam között fenálló szerződés valamikor felbomolnék.

Mint a választmány külön kiadványa megjelent a múlt évben az egyesület összes kiadványainak teljes sorjegyzéke a kiállításon való kiosztás czéljára.

A múzeum kertje ellenben végképen átmegy az állam tulajdonába.

Az 1896. évnek halottjai is vannak; hogy csak a legnevezetesebbeket említsük meg, első sorban gróf Béli Ferenczét kell gyászolnunk, a ki nemes áldozatával az egyesület alakulásakor már ott volt az első alapítók sorában; elvesztett igazgató tagjaink sorából báró Huszár Károlyt is, hasonlóképpen az első alapítók egyikét. Fellette érzékeny veszteség érte egyesületünket és intézetünket dr. Kanitz Ágost választmányi tagunk és növénytárunk buzgó őre és gyarapítója véletlenül bekövetkezett halála és legújabbban, tulajdonképpen már ez évben Torma Károlyt ragadta el a végzet távol idegenben. Nincs itt helye a kimerítő, hosszu nekrolognak! Ismertük őket, tudjuk, mit tettek érettünk és intézetünkért s ezért méltó, hogy őrizzük meg híven mi is drága emlékeket és mondjunk s áldást hamvaikra. Ritkúlnak tagjaink sorai évről-évre; vajha adná az ég, hogy boldogabb korszakban ismét tömörüljenek!

Méltóztassanak e jelentést tudomásul venni és majd a többi jelentések előterjesztése után ítéletet mondani.

3. Dr. *Ferenczi Zoltán* tett jelentést a könyvtár állapotáról a következőkben:

Tekintetes Közgyűlés!

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület könyvtárának 1896. évi működéséről jelentésemet a következőkben van szerencsém megtenni:

1. Az 1896-ik évben a pontosan vezetett szerzeménykönyv adatai szerint a könyvtár gyarapodott vétel útján 208 (1895-ben 249), ajándékban 485 (1895-ben 560), köteles példányban 574 (1895-ben 491) kötettel és füzettel, melyek mind be vannak vezetve a pontosan és napról-napra vezetett szerzeménykönyvbe. Összes gyarapodás ezek szerint 1267 kötet és füzet (1895-ben 1300, tehát 63 kötettel és füzettel kevesebb). Könyveket ajándékoztak: Vallás- és közoktatásügyi miniszterium, Kolozsvári Ferencz-József-Tud.-Egyetem, Magyar Tud. Akadémia, dr. Gyalui Farkas, Bölöny József, br. Bánffy Dánielné ö. exc.-ja, Ungváry Vilmos, Szepessy Lajos, Képviselőház elnöki irodája, Parádi Kálmán, Ajtai K. Albert, Márki Sándor, Böhm Mihály, Simon József, Budapest főváros, Belügyminiszterium, Téglás Gábor, dr. Abt Antal, Győr város tanácsa, Katona-

kör (Kecskemét), Kolozsvári keresk. akadémiá, dr. Finály Henrik, Veress Endre, dr. Szamosi János, Kolozsvári keresk. és iparkamara, Földművelésügyi miniszterium, Kolozsvár város tanácsa, Czerny Antal, dr. Kanitz Ágost, Hornyánszky Viktor, Fülei Szántó Károly, M. kir. statisztikai hivatal, dr. Ferenczy Zoltán. Az adományok közül különösen kiemelendő a dr. Márki Sándor uré, a ki édes apja, Márki János emlékére a megboldogultnak könyvtárából 56 művet ajándékozott 118 kötetben. Kézíráttárunk részére ajándékozta Ajtai K. Albert úr *A kolozsvári könyvkötő czéh jegyzőkönyvét 1809-től*, Gombos Ferencz úr *Articuli R. Transilv. usque 1652, Extractus articulo R. Transilvaniae és Institutiones juris patriae Transilvaniae* köteteket, Éjszaky Károly úr *Mennyből jött levél*, Salamon Mária k. a. *Molnár György szính. engedélye* kéziratokat. De legkivált kiemelendő kézíráttárunk gyarapodására az, hogy Szilágy megye főispánja, br. *Wesselényi Miklós* úr, a Wesselényi-család összes kézíratait és egész levéltárát örök letétképen az Erdélyi Múzeum-Egyet. könyvtárának adta át és e levéltár elhelyezésére szekrényeket is csináltatott 180 frt értékben. Ennek rendezése a folyó év (1897) nyarán fog megtörténni. A könyvadományok legnagyobb része cserepéldány, melyek főképpen az orvos-természettudományi szakosztály kiadványaiért külföldről kerülnek könyvtárunkba. A vétel útján szerzett könyvekért kiadott egyletünk 1665 frt 81 krt, könyvkötetere 520 frt 80 krt, a br. Wesselényi-család levéltára behozatalára 47 frtot, írószerekre 13 frt 59 krt, vegyes költségekre 185 frt 01 krt, összesen 2432 frt 21 krt.

A könyvtár 1896. működéséből kiemelendő főleg a millenáris kiállítás való részvétel. Ezen ugyan könyvtárunk sem vett részt önállóan, azonban mindazt felküldte, a mit a kiállítás igazgatósága kívánt a kiállítás történelmi részére. A pontosan vezetett kimutatás szerint fölment a történelmi kiállításra régi magyar nyomtatvány 108 drb, ezímeres nemeslevél és oklevél 5 drb, kézirat 1 drb, kép 2 drb. E szerint tehát könyvtárunknak is van része abban az eredményben, hogy a történelmi csoportban egyletünk „millenniumi nagyermet“ kapott. Továbbá a II. csoportban, választmányunk engedélyével, kiállítottuk könyvtárunk részéről egyletünk összes kiadványait 62 kötetben, díszes kötetekben, melyek ez alkalomra készültek, s melyekért egyletünk „kiállítási érmet“ nyert „közhasznú tevékenységért.“ Végül a kolozsvári keresk. és iparkamara felhívására monographiában kidolgoztam a kolozsvári nyomdászat történetét s ezzel kapcsolatban a kiállítás XV. csoportjában kiállítást rendeztem egyletünk választmányának engedélyével a kereskedelmi kamara által készített és utóbb egyletünknek ajándékozott 4 nagy szekrényben több mint 400 drb nyomtatványból, melyek által a kolozsvári nyomdászat fejlődését nyomdánként mutattam be. Ezek szerint tehát könyvtárunk több oldalúan és méltón vett rész a millenáris kiállításon.

A könyvtári munkálatokban a nyomtatványi rész feldolgozásában hátra semmi sincs s a kézíráttár rendezésében két teljes szekrényt feldolgoztunk. E szerint e részben is eléhaladás történt, s a ki tudja, hogy az mennyi munkával jár, nem is fogja keveselni.

2. Könyvtárunk használatáról a következő adatok szólnak. Az egyetem könyvtárával közös olvasóteremben 1896-ban 10 hó alatt megfordult 6110 olvasó, kikből egy hóra esik 611 olvasó s napjára 20—22. Könyvkivételre letettek az egyetemi hallgatók 680 indexet, helyi használatra kiadott 1632 mű, házi használatra 1085. Könyvtárunk személyzetében 1896-ban az a változás történt, hogy a megürült díjnoki állást egyletünk választmányának beleegyezésével 1896 júl. 17-én Székely János úrral töltöttem be, kiben könyvtárunk derék munkacrót nyert. A másik változás meg az volt, hogy engemet ő Felsője 1896 júl. 13-án a kolozsvári Ferencz-József-Tudományos-Egyetem könyvtára igazgatójának legkegyelmesebben kinevezni méltóztatván, ez által múzeum-egyletünknek pénztára lényeges könnyítést nyert.

Kérem a t. Közgyűlést, hogy ezen jelentésemet elfogadni méltóztassék.

4. Dr. *Apáthy* István az állattárról,
5. Dr. *Szádeczky* Gyula az ásvány- és közettárról,
6. Dr. *Istvánfi* Gyula a növénytani iutézetről tett jelentést.
7. Dr. *Finály* Henrik a régiség- és éremtárról ezeket jelentette:

Tisztelt Közgyűlés!

Az elmúlt 1896 év folytán régiség- és éremtárunk története nagyon is sovány. Gyarapodás alig jutott, mindössze br. Bánffy Dezső miniszterelnök úr szívesességéből kaptunk egy példányt a millennium emlékére veretett nagy arany-éremből, és egy Eicholtz Alfréd nevű úr Berlinből beküldötte egy példányát annak az igazán remek művi emlékéremnek, a melyet elhunyt neje emlékére a berlini kir. pénzverdében, bronzból készíttetett. Vásárlás útján szereztünk egy őskori aranykarikát Szamos-Ujvárról és itt Kolozsvárt vásárolt egy régi rézmozsarat és a kolozsvári ötvös ezéh XV. százbeli ezüst pecsétnyomóját. Különben is nem is kínálkozott semmi érdekes vétel, de ha kínálkozott volna is, pénzügyi viszonyaink alig engedték volna, hogy nagyobb összeget igénybe vevő vásárba belemenjünk.

Az ezredévi országos kiállítás egyik gyűjteményünket se vette annyira igénybe, mint éppen a régiségtárunkat. Középkori hazai régiségeink csaknem mind ott voltak a történelmi főcsoport különböző osztályaiban kiállítva, úgy, hogy a gyűjteményi helyiség harmadik szobája, mondhatni, üresen állott a kiállítás egész tartama alatt. A fegyverzeteken kívül még ki volt állítva egy csaknem teljes sorozata az erdélyi fejedelmek pénzének és noha közvetlenül mellette állott a Resch-féle gyűjtemény, a melyet a nemzeti múzeum állított ki és a mely a példányok sokaságával vonta magára a figyelmet, a miénk túl tett rajta a sorozat teljes voltával, a mit a szakértők szívesen el is ismertek.

Gyűjteményünk ez idő szerint meglehetősen rendetlen állapotban látszik lenni; a kicsomagolás után csakhamar bekövetkezett téli hideg lehetetlenné tette a visszahelyezés munkáját a fűtetlen helyiségben, most pedig, a mikor a költözés Damokles-kardja függ a fejünk felett, és még éppen nem tudjuk, hogy a régi megyeházban számunkra kijelölt ideiglenes helyiség arra való lesz-e hogy a gyűjteményt ott rendezve felállíthassuk, vagy pedig kénytelenek leszünk csak raktárszerűen behelyezni a nagyobb részben becsomagolt tárgyakat. De nem csak azt nem tudjuk, hogy mekkora és milyen lesz az a helyiség, a melyet meghallgatásunk nélkül jelöltek ki; még azt se tudjuk, hogy mikor lesz kiürítve és a mi számunkra annyira alkalmazva, hogy az átköltözést megkezdhetjük. Kérdés tehát, nem volna-e célszerűbb inkább mindjárt a becsomagoláshoz fogni, mint rendezni; mert itt oly gyűjteményről van szó, a mely nagyon sok apróságot foglal magába és a melyet csak úgy, a mint van, megmozdítani lehetetlen. Minden esetre nehéz és kínos feladat lesz ez a hurezokodás, a melynek a háttérében már most is ott fenyeget az aránylag rövid idő múlva várandó ismételt átköltözés a végleges helyiségbe, a mely a legnagyobb valószínűséggel új bútorzat szerzésével és egészen új rendszer szerint való felállítással lesz egybekötve.

Méltóztassanak még ehhez számba venni azt is, hogy azt az egész munkát majd nekem személyesen és egyedül kell végeznem, mert, mondhatni, semmi állandó segítségem nincs.

8. Dr. *Szádeczky* Lajos olvasta fel a bölcsélet-nyelv és tört. tud. szakosztály — és

9. Dr. *Koch* Ferencz a math. és term. tud. szakosztály jelentését múlt évi működésükről.

10. A költségvetést a jelen évre a következőkép állapította meg a köz-

gyűlés, elfogadván az ig. választmánynak a költségvetést készítő bizottság javaslata alapján kidolgozott jelentését, mely szerint 1897-re a bevételek összege. 17,050 frt 60 kr.

Kiadás:

Rendszerek:	Pénztárnok fizetése	400	frt — kr.	
	Titkár fizetése	600	” — ”	
	” lakbére	150	” — ”	
	Könyvtári őrségéd fizetése	800	” — ”	
	” ” lakbére	200	” — ”	
	Állattári ” fizetése	800	” — ”	
	” ” lakbére	200	” — ”	
	Ásványtani praeparator fizet.	600	” — ”	
	Régiség-tári őrségéd fizetése	600	” — ”	
	” ” lakbére	150	” — ”	
	Napidijasoknak	600	” — ”	
	Titkári írnok fizetése	300	” — ”	
	Szolga fizetése	360	” — ”	
	” ruhapénze	50	” — ”	5810 frt — kr.
				<hr/>
Átalányok:	Forgó tőkére	500	” — ”	
	Igazgatás, kezelés	150	” — ”	
	Könyvtár	2500	” — ”	
	Term. táruk	2100	” — ”	
	Régiség-tár	150	” — ”	
	Termtud. szakosztály	2200	” — ”	
	Tört. szakosztály	1800	” — ”	
	Rendkívüliek	250	” — ”	9150 frt — kr.
				<hr/>
Nem állandók:	Mult évi hiány fedezete	207	” 03 ”	
	T. Zs. járadéka	800	” — ”	
	Herbichné kegydíja	400	” — ”	
	Egy aranyelelel ára	1667	” 50 ”	3074 frt 53 kr.
				<hr/>
	Összes kiadás			18034 frt 53 kr.
				<hr/>
	Hiány			983 frt 93 kr.

11. A választmányból a szabályok értelmében kilépő 4 ig. vál. tag, u. m. dr. Abt Antal, dr. Fabinyi Rezső, dr. Farkas Lajos, dr. Moldován Gergely újra megválasztattak.

12. Br. *Wesselényi Miklós*, a ki családi levéltárát az Erdélyi Múzeumnak adományozta, tiszteleti taggá választott.

Ezzel az ülés véget ért.